

Tannteknikere er helsearbeidere

Nils Christian Rieber-Mohn, formann i Norges Tannteknikerforbund (NTTF), vil gjerne forsikre seg om at tannlegene vet at norske tannteknikere er helsearbeidere med autorisasjon, underlagt helsepersonelloven, som alle andre helsearbeidere. – Dette, sammen med et strengt kvalitetssystem, sikrer gode produkter. Noe som kommer pasientene til gode, sier Rieber-Mohn.

Nils Christian Rieber-Mohn er formann i Norsk Tannteknikerforbund. Han er opptatt av at tannlegene velger tannteknikere som følger norsk lov.

Jeg tror ikke alle tannleger er klar over at vi tannteknikere siden de nye reglene trådte i kraft i 2003 er blitt helsepersonell, med samme krav til autorisasjon og under samme lov som tannlegene. Dette innebærer at vi har fått nye rettigheter og ikke minst plikter. Når myndighetene har gitt oss denne autorisasjonen er det ikke ut fra våre men pasientenes interesser, naturligvis. Vi er blant annet pålagt et kvalitetssystem under lov om medisinsk utstyr, basert på et EØS-direktiv som garanterer tannlegene en sporbarhet i alt vi driver med. En parallell til dette er tannlegenes journal. Vi skal kunne dokumentere hvilke materialer vi har brukt og hvor de kommer fra, og denne dokumentasjonen skal oppbevares og være tilgjengelig i ti år. Dessuten plikter vi å stå registrert som produsenter av medisinsk utstyr og vi skal ha pasientansvarsforsikring.

– Hvordan har norske tannteknikere tilpasset seg den nye situasjonen?

– Jeg kan i hvert fall snakke for våre medlemmer, der alle er kurset og bevisstgjort i det som er nytt. 215 av totalt 300 laboratorier er medlemmer hos oss.

– Hvilke konsekvenser har tannteknikernes nye status for tannlegene?

– Det er viktig at tannlegene forsikrer seg om at samarbeidspartneren de velger har alt i orden, med autorisasjon, pasientansvarsforsikring, kvalitetssikring og registrering. Vi er en del av den totale helsetjenesten, og det å benytte tannteknikertjenester er ikke det samme som å kjøpe varer fra et depot. Jeg vil fraråde tannleger å bruke norske tannteknikere eller firmaer som ikke har alt dette på plass, eller å ty til tvilsom import.

– Er kravene strengere i Norge enn utenlands?

– Dette med autorisasjon som helsepersonell er det ikke så mange land i Europa som har, og innen Norden er

det bare i Finland, i tillegg til Norge, at tannteknikerne er definert som helsepersonell med autorisasjon. For øvrig gjelder EØS-direktivet i hele EU- og EØS-området, naturligvis. Hvordan det er utenfor skal ikke jeg uttale meg om, men de som produserer der står fritt i forhold til EØS-direktivet. Da blir det de som skal importere som må forsikre seg om at produktene tilfredsstiller kravene. Det betyr altså at det blir tannlegen selv som får ansvaret for å føre kontroll og forsikre seg om at leverandøren følger norske krav. Og det er det som opptar meg, at alle følger norsk lov. Om tannteknikeren befinner seg i Sverige eller et annet sted er mindre viktig, så lenge materialene som er brukt kan spores, og alle må følge de samme reglene som oss. Da kan vi konkurrere på like vilkår, og tannleger og pasienter er sikret kvalitet. Men når det er sagt, synes jeg import er et dårlig alternativ til et nært samarbeid mellom tannlege og tanntekniker. Slik jeg ser det, er det det siste som fungerer best; at to helseprofesjoner jobber tett sammen for et godt resultat for pasienten. Importen er imidlertid kommet for å bli. Det som er mitt anliggende er at den foregår i lovlige former.

– Og da forstår vi at det ikke alltid er slik. Hva syndes det mot?

– Vi ser at enkelte driver helt på kanten av det som er lovlig. Og da tenker jeg både på firmaer som driver med import av tannteknikk uten å ha en autorisert tanntekniker i bedriften, noe vi mener er ulovlig, og på de som ikke følger momsloven og betaler sin merverdiavgift. For det vet vi at ikke alle gjør. Og det er i strid med loven, der tannteknikerne faktisk er spesielt nevnt i lovteksten. Denne ulovlige virksomheten og konkurransevridningen den innebærer, gjør det vanskelig for oss som driver lovlig, for det er klart det koster penger å følge regler og forskrifter. Og det som er verre, er at jeg tror ikke norsk odontologi på sikt er tjent med disse ulovlighetene. Til syvende og sist er det pasientene som vil lide, avslutter Nils Christian Rieber-Mohn.

Ellen Beate Dyvi